

DOI 10.26886/2414-634X.2(57)2023.6

UDC:378.016:78

**DIAGNOSTICS OF THE FORMATION OF INTERPRETATION SKILLS OF
ARTS FACULTY STUDENTS IN THE PROCESS VOCAL AND CHOIR
EDUCATION**

Xie Xiaolu

<https://orcid.org/0009-0000-5917-8872>

e-mail: tihomiro2yulia@gmael.com

Anatoly Avdievsky Faculty of Arts Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

The article reveals the diagnostic methods of formation of interpretation skills of students of arts faculties in the process of vocal and choral training. The structure of interpretive skills included four components: motivational-value, communicative-evaluative, reflexive-emotional and activity-volitional, which in turn had three indicators. We checked the formation of interpretation skills using four levels, namely: creative, sufficient, fragmentary, zero. On the example of motivational and value (indicators: manifestation of students' interest in the interpretive possibilities of performing vocal and choral works; tendency to self-immersion in the process of evaluating vocal and choral works; positive attitude towards vocal and choral performance in the process of professional training) and communicative and evaluative components (indicators: active expression of an evaluative attitude towards modern technologies in vocal and choral art; expressed desire to learn the vocal and choral repertoire, attentive attitude towards the content and construction of stage images; a tendency to associate artistic images in the rehearsal process of working on vocal and choral works) diagnostic work is shown.

Keywords: *students of the Faculty of Arts, formation of interpretation skills, vocal and choral art, motivational and valuable, communicative and evaluative components.*

аспірант, Сє Сяолу. Діагностика формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання / Факультет мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, Україна, Київ

Стаття розкриває діагностичні методик формування інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання. Структура інтерпретаційних умінь охоплювала чотири компоненти: мотиваційно-ціннісний, комунікативно-оцінний, рефлексивно-емоційний та діяльнісно-вольовий, які у свою чергу мали по три показника. Сформованість інтерпретаційних умінь нами перевірялась за допомогою чотирьох рівнів, а саме: творчого, достатнього, фрагментарного, нульового. На прикладі мотиваційно-ціннісного (показники: вияв зацікавленості студентів інтерпретаційними можливостями виконання вокально-хорових творів; схильність до самозаглиблення в процесі оцінювання вокально-хорових творів; позитивне ставлення до вокально-хорового виконавства у процесі фахового навчання) та комунікативно-оцінного компонентів (показники: активність вияву оцінного ставлення до сучасних технологій у вокально-хоровому мистецтві; вияв бажання до розучування вокально-хорового репертуару, уважне ставлення щодо змісту і побудови сценічних образів; схильність до асоціювання художніх образів у репетиційному процесі роботи над вокально-хоровими творами) показано проведення діагностичної роботи.

***Ключові слова:** студенти факультету мистецтв, формування інтерпретаційних умінь, вокально-хорове мистецтво, мотиваційно-ціннісний, комунікативно-оцінний компоненти.*

Вступ. Розвиток мистецької освіти у сучасного світі спрямований на підтримку національних традицій та інтеграцію у світовій освітній простір, через культурні взаємовпливи, із збереженням своєї самоідентичності, але із урахуванням новаторських здобутків щодо освітньо-мистецької складової. З цієї позиції діагностування інтерпретаційних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва до співацької діяльності у процесі фахової підготовки допомагає глибше пізнати себе, збагатити власний внутрішній світ, сформувати активність засобами вокально-хорового мистецтва. Визначені нами рівні сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання, а саме: творчий, достатній, фрагментарний, нульовий дозволяють глибше зануритися у проблему дослідження, визначити стан сформованості даного феномена.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В основу розробки діагностичних методик сформованості інтерпретаційних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі співацької діяльності лягли фундаментальні положення знаних науковців та педагогів-практиків. Так, концептуальними для розвитку вокально-хорового мистецтва є науково-методичні дослідження А.Авдієвського, В.Антонюк, Т.Жигінас, О.Коломоєць, Я.Кушка, А.Лащенко, А.Мартинюка, Н.Можайкіної, Н.Овчаренко, Е.Проворова, Г.Стасько, О.Стахевича, О.Шуляр, Ю.Юцевича та ін. [1; 2; 6; 12; 13; 14; 15; 17], адже вокально-хорова діяльність виступає важливим засобом самореалізації особистості, є базовою для прояву творчості. Важливим став практичний доробок з розробки діагностичних методик

формування інтерпретаційних умінь учителів музичного мистецтва у процесі співацької діяльності діячів вокально-хорової діяльності (А.Авдієвський, А.Болгарський, А.Козир, П.Ковалик, Г.Кокарева, К.Пігров, Є.Савчук та ін.) [1; 9; 11].

Мета статті полягає в розкритті діагностики сформованості інтерпретаційних умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі співацької підготовки, надання якісних та кількісних характеристик визначеним рівням, а саме: творчому, достатньому, фрагментарному та нульовому.

Виклад основного матеріалу. З метою перевірки гіпотези наукового дослідження нами був проведений експеримент, який мав на меті перевірку якості формування інтерпретаційних вмінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання та проходив у три етапи: констатувальний, формувальний та контрольний. На констатувальному етапі ми розглядали рівень сформованості компонентів у студентів факультетів мистецтв. Всього в констатувальному експерименті взяли участь 319 студентів з провідних ЗВО України.

Завдяки виокремленню чотирьох компонентів: мотиваційно-ціннісного, комунікативно-оцінного, рефлексивно-емоційного та діяльнісно-вольового (які у свою чергу мали по три показники) ми перевіряли сформованість інтерпретаційних вмінь за допомогою чотирьох рівнів: нульового, фрагментарного, достатнього, творчого.

Нульовий рівень характеризується майже відсутністю вмінь інтерпретувати вокальні (хорові) твори як у власному виконанні, так і при роботі з вокально-хоровим колективом. Ці студенти мають мінімальний обсяг теоретичних знань та практичних умінь. У них немає мотивації та бажання розвиватися у професійному плані, вони не

проявляють творчу активність. Рефлексія слабо виражена, вона короткотривала та ситуативна.

Фрагментарний рівень визначається слабкою мотиваційною спрямованістю у розвитку інтерпретаційних вмінь, виявляється слабкий інтерес до оволодіння інформаційними технологіями в процесі вокально-хорового виконавства. У студентів немає активізації емоційно-рефлексивного сприйняття вокально-хорових творів. Вольові зусилля студентів до керівництва вокально-хоровою роботою не сформовані.

Достатній рівень показує бажання займатися професійною діяльністю, але немає прояву індивідуального стилю в інтерпретації музичних творів. Студенти вправно опрацьовують елементи та частини твору, але у них немає цілісної картини художнього змісту твору. Вони зацікавлені інтерпретаційними можливостями виконання вокально-хорових творів, мають бажання до розучування вокально-хорового репертуару, але здатність до рефлексивного аналізу та саморегуляції сценічно-виконавських ситуацій не визначена.

Творчий рівень передбачає сформованість індивідуального стилю інтерпретації вокального (хорового) твору; стійке прагнення до самовдосконалення та рефлексії. Студент активно проявляє оцінне ставлення до сучасних технологій у вокально-хоровому мистецтві, має емоційну захопленість процесом усвідомлення та виконання творів вокально-хорової музики, здатний до практичного втілення набутого виконавського та педагогічного досвіду у роботі з вокально-хоровим колективом.

Констатувальний етап експерименту ми почали з перевірки сформованості мотиваційно-ціннісного компонента. Саме вмотивованість студентів у вокально-хоровому навчанні дає найкращі результати у професійній освіті. Це допомагає їм приймати самостійні

інтерпретаційні рішення при розучуванні музичних творів, виховує їх творчу особистість[2]. Ми розглядаємо мотивацію як спонукання людини до діяльності, виходячи з її потреб, емоцій, ідеалів. Особливим компонентом є задоволення від обраного виду творчої діяльності. Саме тому цінність творчих результатів виступає як підсилення вмотивованості до пізнання, навчання, підвищення власних творчих результатів.

Першим показником мотиваційно-ціннісного компонента сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання є вияв зацікавленості студентів інтерпретаційними можливостями виконання вокально-хорових творів. Проаналізувати рівень сформованості цього показника нам допомогли методи анкетування, усні бесіди та письмові опитування, де ми отримали відповіді на питання про вербалізацію інтерпретаційних бачень при виконанні твору. Даних до аналізу ще додали опосередковані спостереження за студентами під час їх занять з дисциплін “Сольний спів”, “Хоровий клас”, “Практикум роботи з хором” та “Хорове диригування”[5].

Також ми звертали увагу на вміння студентів розглядати твір з історичного аспекту, прослідкувати історію створення, музичні стилі, які панували в той час та варіанти сучасних стилів виконання даного твору.

Після проведення бесід, обробки результатів опитувань та спостережень ми зробили висновок, що студентам цікава ідея власної інтерпретації вокального твору, але не вистачає навичок створення цієї самої інтерпретації.

Анкетування показало, що 45% опитуваних із задоволенням відвідують дисципліни вокально-хорового циклу, 24% не визначилися у своїх бажаннях. Навчальний репертуар повністю задовольняє лише

31% студентів. Теоретичні аспекти вивчаємих дисциплін згодні поглиблювати лише 14% респондентів. Інші вважають, що практичних навичок достатньо для оволодіння професією вчителя музичного мистецтва.

Публічні виступи цікавлять 41% студентів, але лише 8% від них бажають виступати соло. Інші респонденти висловлюють своє небажання страхом перед публічним виступом, невпевненістю у власних творчих можливостях.

Проаналізувавши всі дані, ми зробили висновок, що студенти проявляють зацікавленість в інтерпретації вокально-хорових творів, але не мають певних навичок та психологічної впевненості у власних можливостях.

Працюючи над аналізом сформованості другого показника мотиваційно-ціннісного компонента, виявом схильності до самозаглиблення в процесі оцінювання вокально-хорових творів, ми приділили увагу таким методам збору даних, як усне та письмове опитування та опосередковане спостереження. Всі заходи ми проводили спираючись на те, що студенти самостійно повинні були розібрати історико-стилістичний аналіз творів і зробити свої оцінювальні висновки. Легше було збирати результати на групових заняттях (Хоровий клас, Практикум роботи з хором, Практикум з постановки голосу, Хорознавство), де опитування проводилося у групі. Студенти робили короткі доповіді на тему епохи написання твору, ідейного задуму, оцінювання літературного тексту, доповнювали один одного та проводили міні-диспути[12]. На індивідуальних заняттях з Хорового диригування та сольного співу студенти проводили одноосібний розбір творів з навчального репертуару. Після низки спостережень виявилось, що колективне обговорення вокально-хорових творів було більш глибоким та якісним, тим часом як

одноосібне опрацювання твору виявилось для багатьох студентів надскладною дією.

При опитуванні студентів ми розподілили на декілька груп: в першу увішли студенти, які не мали проблем з розбором та оцінюванням твору як у групі так і одноосібно. Вони вміло користувалися навчальною літературою, інтернет-ресурсами, вміли порівнювати та робити власні висновки. Друга група студентів мала кращі результати при колективному обговоренні, але самотійно їм складно було робити оцінювання твору. Третя група, найбільша, мала складнощі у розборі вокально-хорових творів. Їм постійно потрібна була допомога викладачів. Ці студенти факультету мистецтв не мали навичок роботи з навчальною літературою та пошуковою діяльністю, не розуміли виконавського задуму виконуємих творів, потребували постійного корегування власної діяльності.

Третій показник, позитивне ставлення до вокально-хорового виконавства у процесі фахового навчання, розглядався нами за допомогою методів опосередкованого спостереження, бесід та анкетування. Спостерігаючи за роботою студентів на заняттях та якістю їх самопідготовки ми змогли виявити, що більшість студентів (57%) формально відноситься до самотійної підготовки до навчальних занять, деякі (12%) взагалі не займаються самотійно, а лише намагаються опонувати фахові компетенції лише з викладачем. Та частина студентів, які займалися самопідготовкою (31%), не завжди вміло виконували завдання та опрацьовували практичні навички. Частина студентів (11%) займалася лише практичною частиною самопідготовки, уникаючи теоретичної та методичної складової навчання. Тому ми попросили респондентів відповісти на питання анкети, яку було розроблено для виявлення інтересу та позитивного

ставлення до вокально-хорового виконавства та інформатизації навчальної діяльності.

Виявилось, що усвідомлено позитивне ставлення до вокально-хорової діяльності було лише у 11% студентів. Вони мали досвід виконавської діяльності, сумлінно працювали як на заняттях, так і самостійно, мали наміри після закінчення ЗВО працювати за фахом. Позитивно сприймали вокально-хорове навчання, але не усвідомлювали себе як фахівців, 15% студентів. Вони мали бажання навчатися, їм подобалося приймати участь у виконавській діяльності, але теоретико-методична складова навчання викликала великі труднощі. Більшість студентів (55%) не мали чіткого уявлення про майбутній фах, заняття відвідували формально, бажання до виконавської діяльності мали, але пересилював страх виступу на сцені. 19% респондентів взагалі мали сумніви до подальшого фахового зростання. Їм важко давалося навчання з дисциплін вокально-хорового циклу, вони не мали попередньої музичної освіти і не вміли самостійно займатися музичною діяльністю.

Підводячи підсумок, ми можемо сказати, що мотиваційно-ціннісний компонент має низький рівень сформованості і йому потрібно приділити пильну увагу на формувальному етапі нашого експерименту.

Для виміру нульових результатів стану сформованості інтерпретаційних умінь студентів факультетів мистецтв у процесі вокально-хорового навчання по другому, комунікативно-оцінному, компоненту ми оцінювали стан розвитку пізнавальних процесів у фаховому навчанні, якість процесів вирішення творчо-виконавських проблем, музичної пам'яті та мовно-речових вмінь у процесі пояснень виконавських завдань [12]. Також оцінювалась ступінь оволодіння інформаційними технологіями в процесі вокально-хорового виконавства та спонукання інтересу до оволодіння цими технологіями.

Ми перевіряли здатність до самостійного пошуку та оброблення історичної, теоретичної та методичної інформації з різних джерел для розгляду конкретних питань виконання вокально-хорових творів. У бесідах ми ставили питання самостійного пошуку музичного матеріалу в мережі Інтернет, репертуарних збірках, навчально-методичних посібниках; спроможність застосовувати на практиці елементи комп'ютерного аранжування та уміння працювати з мікрофоном на концертних виступах, інформатизації навчання.

При роботі над першим показником, активністю вияву оцінного ставлення до сучасних технологій у вокально-хоровому мистецтві, ми провели анкетування для виявлення обізнаності студентів у сфері сучасних технологій. Анкета складалася з 7 запитань, які були поставлені у мірі ускладнення. Так виявилось, що відповідь на перші три запитання були більш позитивними: користуються інформаційно-комунікативними технологіями у фаховому навчанні майже 54% респондентів, електронні бібліотеки використовують 43% студентів, пошук кращих виконавських зразків вокальної і диригентської майстерності під час самостійного вивчення вокальних і хорових творів та відбору репертуару здійснюють приблизно 58% опитуваних.

Більш глибоке використання сучасних технологій, про які йдеться мова у наступних запитаннях, було лише у невеликої кількості студентів. У віртуальних семінарах, роботі в проектах, ділових іграх приймали участь лише 24% респондентів, програмами нотного набору музичного матеріалу користувалися лише 16% студентів, а здійснювали у своїй навчальній діяльності аранжування за допомогою програми авто-аранжувальника взагалі лише 8% опитуваних. Тому на формуальному етапі експерименту ми приділимо увагу саме цим компонентам сучасних технологій.

За другим показником, виявили бажання до розучування вокально-хорового репертуару, студенти проявили більш уважне ставлення щодо змісту і побудови сценічних образів, давали позитивні результати у плані сформованості другого компонента. При проведенні усних бесід, спостереженням над практичною роботою у класі та самопідготовкою до занять, ми виявили великий прояв бажання до розучування вокально-хорових творів (67%).

Студентам факультету мистецтв подобалося працювати як над вокальними, так і над хоровими творами, створювати власні сценічні образи, які б співпадали з художнім задумом твору. Але і тут виявилися прогалини у сформованості другого компонента. При великому бажанні багато студентів (59%) не мали достатнього практичного досвіду та теоретичних знань для створення власних інтерпретацій творів, йшли за стандартним стилем виконання. Частина студентів (31%) майже всю увагу приділяла суто техніці виконання твору без урахування емоційної складової. Тому над теоретичним обґрунтуванням та опрацюванням виконавських ті інтерпретаційних навичок ми будемо слідкувати на формувальному етапі нашого експерименту.

Третій показник - схильність до асоціювання художніх образів у репетиційному процесі роботи над вокально-хоровими творами — спочатку нам не виявився складним у формуванні, але у процесі проведення заходів констатації ми прийшли до висновку, що студенти мають великі труднощі в асоціюванні художніх образів у репетиційному процесі над вокально-хоровими творами. При спогляданні за роботою студентів у класах хорового диригування та сольного співу ми виявили, що студенти більше уваги приділяють технічній стороні роботи над творами. Художнє втілення робиться багатьма тільки після конкретних вказівок викладачів. У бесідах студенти розповідають, що у них не

вистачає теоретичних знань та практичних умінь для визначення художнього задуму твору. При спостереженні за роботою студентів над творами у хоровому класі ми зрозуміли, що студентам не вистачає чітко визначеного плану при роботі над твором. Кожне заняття йде робота над різними виконавськими труднощами, але поступового розвитку вмінь хористів не спостерігається.

Підводячи підсумок, ми можемо сказати, що когнітивно-оцінний компонент має недостатній рівень сформованості й потрібно зосередити увагу на формування якісного рівня показників цього компонента.

У **висновках** доцільно зазначити, що констатувальний етап дослідно-експериментальної роботи дозволив засвідчити певні труднощі, з якими стикаються студенти факультетів мистецтв у практичній діяльності з учнями. Особливо це стосується активного використання сучасних комп'ютерних технологій та мистецьких засобів мультимедіа, без яких сучасне мистецьке навчання є неможливим. Адже вади сучасної інформатизації заважають ефективному протіканню процесу фахової підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва у закладі вищої освіти, що потребує спеціально розроблених педагогічних умов та інноваційної методики формування інтерпретаційних умінь у процесі вокально-хорової роботи.

Література:

1. Авдієвський А.Т. (1996), Формування особистості на ґрунті національно-культурного відродження. Мистецтво у школі: зб.ст., упор. І.М.Гадалова. К.: УДПУ. Вип. I. С. 80-83.
2. Антонюк В.Г. (2012), Вокальна педагогіка (сольний спів). 2-ге вид. К.: LAT &K. 191 с.

3. Бойчук І. І. (2010), Психологічні детермінанти музично-педагогічної діяльності майбутніх учителів музики. Наукові праці МАУП. Сер. Педагогічні науки. 2010. Вип. 1 (24). С. 246–251.

4. Буйновська Л. (2000), Методика і результати вивчення мотиваційної сфери студентів технічного університету. Вища освіта України. Теоретичний та науково-методичний часопис. No1. С. 65–70.

5. Григор'єва В. (2018), Готовність майбутнього вчителя музики до виконавської диригентсько-хорової діяльності. Підготовка майбутніх педагогів у контексті стандартизації початкової освіти : зб. матеріалів II Всеукраїнської інтернет-конф. Київ: ТОВ «ТК Меганом». С. 215–218.

6. Жигінас Т.В. (2014), Методика підготовки майбутніх учителів музики до концертно-освітньої діяльності серед дітей та юнацтва. К.: НПУ ім. Драгоманова. 178 с.

7. Гуревич Р.С. (2015), Інформаційно–комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців. Р.С.Гуревич, М.Ю.Кадемія, М.М.Козяр; за ред. Член–кор.НАПН України Гуревича Р.С. Львів: ЛДУБЖД. 380с.

8. Кадемія М.Ю. (2009), Інформаційно-комунікаційні технології навчання: термінологічний словник. Львів: Вид-во «СПОЛОМ», 2009. 260 с.

9. Козир А.В. (2008), Професійна майстерність учителів музики: теорія і практика формування в системі багаторівневої освіти: монографія. К.: НПУ імені М.П. Драгоманова. 380 с.

10. Козій О.М. (2016), Методика формування образно-інтонаційних навичок студентів педагогічних коледжів у процесі вивчення диригентсько-хорових дисциплін: монографія. Умань: ФОП Жовтий. 160 с.

11. Кокарева Е.О. (2005), Основи диригентської підготовки: навчально-методичний посібник. Кривий Ріг: КПІ ДВНЗ «КНУ». 232 с.

12. Коломоець О.М. (2001), Хорознавство: Навч. посібник. К.: Либідь. 168с.

13. Кушка Я.С. (2010), Методика навчання співу: Посібник з основ вокальної майстерності. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан. 288с.

14. Мартинюк А. (2011), Словник основних термінів когнітивно-дискурсивної лінгвістики. Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна. 196 с.

15. Можайкіна Н.С. (2013), Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Методика викладання вокалу» для студентів спеціальності «Музична педагогіка та виховання». К. 80 с.

16. Мирошник О.Г. (2017), Емпіричне дослідження рефлексивності та професійно-значущих властивостей особистості педагога. Психологія і особистість. Науковий журнал. Вип №2(12). С.280-291.

17. Овчаренко Н.А. (2006), Основи вокальної методики : науково-метод. посібник для студій вищих навч. закл., студ. серед. спец.навч.закл., вчителів гуманітарних гімназій тощо; Криворізький держ. педагогічний ун-т. Кривий Ріг: Видавничий дім. 116 с.

18. Падалка Г.М. (2008), Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ: Освіта України. 274 с.

19. Растригіна А.М. (2012), Компетентнісний підхід до підготовки майбутнього магістра музичного мистецтва. Сучасні стратегії університетської освіти: якісний вимір: матеріали міжнар. наук.-практ. Конф. Київський нац. ун-т ім. Б. Грінченка. С. 501–509.

20. Щолокова О.П. (2006), Професійна компетентність як стратегічний напрямок модернізації мистецької освіти України. Вісник Глухівського державного університету. Глухів: ГДПУ. Вип. 8.

21. Bar-On, R. (2000), Emotionalandsocialintelligence: InsightsfromtheEmotionalQuotientInventory. R. Bar-On, J.D.A. Parker

(eds.). Handbook of emotional intelligence. San Francisco: Jossey-Bass. P. 363-388.

22. Kozyr, A., Havrilova, L., Ishutina, O., Khvashchevska, O. & Chuhai, S. (2020). Analysis and Interpretation of Yuri Chugunov's Suite of Moods for Saxophone and Piano. OPUS ANPPOM's Electronic Journal. Vol 26, No 1. DOI: <http://dx.doi.org/10.20504/opus2020a2605>.

23. Mayer, J., Salovey, P., Caruso, D. Emotional intelligence: Theory, findings, and implications. Psychological Inquiry, 15, 2004. P.19.

References:

1. Avdievskyi A.T. (1996), Formation of personality on the basis of national and cultural revival. Art at school: coll. art., emphasis I.M. Gadalov. K.: UDPU. Vol. IS 80-83.

2. Antonyuk V.G. (2012), Vocal pedagogy (solosinging). 2nd edition K.: LAT & K. 191 p.

3. Boychuk I.I. (2010), Psychological determinants of music-pedagogical activity of future music teachers. Scientific works of MAUP. Ser. Pedagogical sciences. 2010. Issue 1 (24). P. 246–251.

4. Buynovska L. (2000), Methodology and results of the study of the motivational sphere of technical university students. Higher education of Ukraine. Theoretical and scientific-methodical journal. No. 1. P. 65–70.

5. Grigor'eva V. (2018), The readiness of the future music teacher for performing conducting and choral activities. Training of future teachers in the context of standardization of primary education: coll. Materials of the II All-Ukrainian Internet Conf. Kyiv: TK Meganom LLC. P. 215–218.

6. Zhiginas T.V. (2014), Methods of training future music teachers for concert-educational activities among children and youth. K.: NPU named after Drahomanova. 178 p.

7. Gurevich R.S. (2015), Information and communication technologies in professional education of future specialists. R.S. Gurevich, M.Yu. Kademia, M.M. Kozyar; under the editorship Member-cor. National Academy of Sciences of Ukraine Gurevicha R.S. Lviv: LDUBZHD. 380 p.
8. Academy M.Yu. (2009), Information and communication technologies for learning: a glossary. Lviv: SPOLOM Publishing House, 2009. 260 p.
9. Kozyr A.V. (2008), Professional skill of music teachers: theory and practice of formation in the system of multilevel education: monograph. K.: NPU named after M.P. Drahomanova. 380 p.
10. Koziy O.M. (2016), Methods of formation of figurative and intonation skills of students of pedagogical colleges in the process of studying conducting and choral disciplines: monograph. Uman: FOP Yellow. 160 p.
11. Kokareva E.O. (2005), Fundamentals of conducting training: a teaching and methodical manual. Kryvyi Rih: KPI DVNZ "KNU". 232 p.
12. Kolomoets O.M. (2001), Chorology: Education. manual. K.: Lybid. 168 p.
13. Kushka J.S. (2010), Methods of Teaching Singing: A Guide to the Basics of Vocal Mastery. Ternopil: Educational book. Bohdan 288 p.
14. Martyniuk A. (2011), Dictionary of the main terms of cognitive-discursive linguistics. Kharkiv: KhNU named after V.N. Karazin. 196 p.
15. Mozhaikina N.S. (2013), Educational and methodological complex for the discipline "Methodology of vocal teaching" for students of the specialty "Music pedagogy and education". K. 80 p.
16. Myroshnyk O.H. (2017), Empirical study of reflexivity and professional significant attributes of a teacher's personality. Psychology and personality. Scientific journal. Issue #2 (12). P.280-291.
17. Ovcharenko N.A. (2006), Fundamentals of vocal technique: scientific method. Guide for higher education studies. class, student among. Special

educational institutions, teachers of humanitarian gymnasiums, etc.; Kryvyi Rih state Pedagogical University Kryvyi Rih: Publishing house. 116 p.

18. Padalka H.M. (2008), Art pedagogy (Theory and teaching methods of artistic disciplines). Kyiv: Education of Ukraine. 274 p.

19. Rastrygina A.M. (2012), A Competency Approach to the Preparation of the Future Master of Music. Modern strategies of university education: qualitative dimension: materials of the international science and practice Conf. Kyiv National University named after B. Hrinchenko. P. 501–509.

20. Shcholokova O.P. (2006), Professional competence as a strategic direction for the modernization of art education in Ukraine. Bulletin of the Glukhiv State University. Glukhiv: GSPU. Vol. 8.

21. Bar-On, R. (2000), Emotional and social intelligence: Insights from the Emotional Quotient Inventory. R. Bar-On, J.D.A. Parker (eds.). Handbook of emotional intelligence. San Francisco: Jossey-Bass. P. 363-388.

22. Kozyr, A., Havrilova, L., Ishutina, O., Khvashchevska, O. & Chuhai, S. (2020). Analysis and Interpretation of Yuri Chugunov's Suite of Moods for Saxophone and Piano. OPUS ANPPOM's Electronic Journal. Vol 26, No 1. DOI: <http://dx.doi.org/10.20504/opus2020a2605>.

23. Mayer, J., Salovey, P., Caruso, D. Emotional intelligence: Theory, findings, and implications. *Psychological Inquiry*, 15, 2004. P.19.

Citation: Xie Xiaolu (2023). DIAGNOSTICS OF THE FORMATION OF INTERPRETATION SKILLS OF ARTS FACULTY STUDENTS IN THE PROCESS OF VOCAL AND CHOIR EDUCATION. New York. TK Meganom LLC. *Innovative Solutions in Modern Science*. 2(57). doi: 10.26886/2414-634X.2(57)2023.6

Copyright: Xie Xiaolu ©. 2023. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.